

antic i arrelat que enlloc: R. *Burgues* Çaforteza poeta laureatus, que heretà la seva mare a. 1429; Nicolau *Burgues* fa testament a. 1580 (Bover, *BiEscrBal.* §§ 179, 49); Can *Burgues* te. Ariany (xLl, 35.27, Masc. 20E8), i cognom de Palma. Encara que també⁵ es trobi a l'Emp. (*AlcM*, Boadella, 1939), allí potser és importat de Mall. o de Galícia (on és NL pre-romà, *DECH*). Costera *Els Burgars* te. Benigànim (xxxii, 27.17). *Burch* cognom a. 1381 a St. Mateu del Maestrat (cita de Sz.Gozalbo). Barraca de *Burguera* a Cas-telló de la Ribera (xxx1).

BURGUÈS, -ESA

NP provinent de l'adj. ant. equivalent de 'burgès'. Torre *Burguesa*, prop de Viladecans (*GGC*, *Ci. de Bna.* 869); en el cens de 1359 va citada darrere Castelldefels i Viladecans i seguida de Picalquers, Vallirana i Gavà (*CoDoACA* (xii, 8). Vinya de *Burguesa* a Rialb de Nog. (xxxiii, 562.21). Can *Burguès* te d'Alcúdia (xl, 82.6, Masc. 6A9), *Son Burguès* i Torrent d'En *Burguès* en el m. Despuig i en Arxid. Ll. Salvador II, 131. Na *Burguesa* o Serra de *Na Burguesa*, entre Palma i Calvià (xl). Però no assegurem que aquesta última no sigui alteració mossàr. de *Bruguera* (cf. *Burg*, supra). Amb ž només tinc nota d'un *Cal Burgès*, que deu ser recent, a Lluçà i Sta. Eulàlia (xlvi, 158.47).

Burguet, -gueta, V. *Bruguet* (s. v. *Bruc*) *Buriac*,³⁰ -riat, V. *Burriac* *Burina*, V. *Borina*

BURJASSOT

Poble a uns 7 k. NO. de València, uns 3 k. al N. del Túria.

PRON. MOD.: *burçasòt* allí i tots els pobles del voltant, tots ells en zona de parlar apitxat (1935, 1962 ss.).

DOC. ANT. *Borjaçot* ja surt molt sovint en el *Rept.*, p. ex. en una donació a G. de Bell-lloc «casale in *Borjaçot* cum turre ---» (p. 380); ja el 1237, des del Puig de Cebolla, el Rei En Jaume dóna «alqueriam de *Borgaçot* cum 9 jovatas juxta alqueriam», p. 154.⁴⁵ 12, i cinc vegades més (pp. 222, 48.257.273 i 281), sempre amb la grafia en *Bor-* (així mateix o en la variant purament gràfica *-azot*). Només una vegada en tota la documentació posterior es troba una forma diferent: *Buryaçur* a. 1258 (Huici, II, 207). Però és enterament excepció única. Altrament, p. ex. *Burgeçot* 1401 (Rubió, *Docs. Cult.* I, 418). SSiv. (pp. 157-8) en dóna altres set cites medievals, des de 1237 a 1425, sense altra variant que les tres amb *Bo-* i *-ot* que ja hem vist en el *Rept.* 1.ª meitat S. xvi: *Burjaaçòt* en⁵⁵ el Llibre de Antiquitats.

ETIM. Les que fan peça a *AlcM* no són acceptables. Una és de Mtz.Aloy (*GGRV* I, 933): «*borg-as-sot* 'torre del bosc'; però aquí hi ha un malentès. La pensada era de la fèrtil imaginació d'Escolano (S. xvii), que⁶⁰

SSiv. reproduceix, amb una evident err. tip.: «etimologia que conviene con las palabras "árabes", que significan 'torre del soto' (imprès *coto*), según puede verse en Simonet». Així resulta que han penjat al prestigiós Simonet el que ell, filòleg que estava dotat de crítica, es guardà de dir: la que ell dóna (*Glos. Moz.* 518) és l'etimologia del poble xurro *Sot de Xera*, citant-ho ja en el *Rept.* 372; ara bé és visible que en això no hi ha res d'àrab sinó mossàrab (o aragonès?); certament el ll. SALTUS 'boscuria' romangué en mossàrab, però aquí, com documenta Simonet (p. 587) apareix en la forma *šayt* (*PAlc* 400b36, tan arrelada que hi formà plural aràbic *axuát*). És evident que ni aquesta *x(š)* ni l'escassetat de bosc entorn de *Burjassot* no permetrien aquesta etimologia.

L'altra pensada és la d'Asín (*Contr.* 98): *burğ as-sudd* 'torre de la presa, de l'assut': sense ni intent de fundació semàntica o geogràfica.¹ Com pot haver-hi cap presa en un poble tan allunyat del riu? I tampoc s'hi presten els sons. No juguem amb la idea, mal fundada, que l'àrab literal no distingeix *u* de *o*: no hi ha distinció fonemàtica, però l'àrab, en cap dialecte viu, no ha pronunciat la *u* com a *o* si no hi ha una lletra «solar» davant o darrere (o sigui emfàtica o *r*, o assimilades). Altrament és palès que el mot *sudd*, tan amplament heretat per les llengües hispàniques, apareix amb *u* pertot arreu.

Que *Burjassot* ha de tenir una etimologia aràbiga és clar, puix que està format amb *burğ* 'torre'; cosa, endemés, comprovada per la torre sarraïna que hi documenta el *Rept* a la p. 380. Però caldria trobar l'explicació del segon membre.

I perquè sigui convincent és clar que aquesta segona paraula hauria de ser aràbiga. La cita de 1258, en suggeriria una: *burğ as-súr* 'torre de la muralla', que es podria substanciar suposant-hi algun fort, o qui sap si fins i tot alguna defensa avançada de la fortificació de la capital. En això ja no hi hauria dificultat vocàlica, puix que la *ú* aràbiga davant *r* sona com *o*. Al·legariem el cas de *Borbotó*, que és *Borbatúr* en el *Rept.*: la dissimilació que ací ha causat la desaparició ¿allí l'hauria canviada en *-t*? Però cal deixar-ho córrer, puix que es tracta d'una dada absolutament isolada i inconfirmada. Tot fa creure que és una mera err. de còpia; o acudit arbitrari d'un alfaquí que ell mateix està cercant d'aclarir un nom que troba inexplicable. Imposible pensar en *šayt* 'assot' («flagellum *RMa*, 121b, 118b23) increïble; o en *šayt* 'veu' perquè són de sentit inaplicable.

Recordant-nos dels forats de les sitges: *əyqba* «foramen» *RMa* (397.7f.), que fa el plural *əyqb* (encara que el vulgar hi intercali una *a*: *əuyqb* (*RMa*), i té nom d'acció *əaqab* (*RMa*, *PAlc* 276a29) ¿arribariem a concebre que *burğ aə-əyqb* 'torre dels forats' o que *b. aθ-θāqab* a causa del timbre posterior *ā* davant *q*, pogués donar *borğasòt*? Però aquí és la fonètica que ens ho fa trobar ben improbable.

Més aviat un NP de persona, com els que han entrat en la formació de *Burjaco*, *Burjafaró*, *Bujaraloz*. Aquí tenim l'arrel *šyđ*, que és fecunda en antroponí-